

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Széchenyi-téren, a hidkaputól kimenet balra
a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint háromszor u. m. k. szombaton délelőtt.
Ar. évf. negyedsz. 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhétig 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár o. ért. a minden hirdetés után 30 kr. helyi előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.
A nyilatkozatokat csak sora után 15 kr. előfizetése mellett a szerkesztőséghez címezendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Kőzeputca, STEIN J. könyvkereskedése.

Még egy vasut vonal. *)

A ministeri emlékirat közzététele óta különösen termékeny idő jár az erdélyi vasutervezetekre; közelebb is egész vasutbázist terveztek, mely Erdélyt Bukovina- és Felső-Magyarországgal összekötné majd nem tekintet nélkül arra, hogy a különben is egy táj és természeti vidékek kereskedelme ezáltal igen kevés előnyre, az ország pedig egy alig jövedelmező befektetésre tenne szert.

A nagyváradi-kolozsvári-brassói vasut tervezésének helyes felfogása szerint Erdélynek vasuti fővonalában életkérdése egyfelől Magyarország, másfelől az al-dunai tartományokon keresztül a tengerre irányuló összeköttetés; fájdalom azonban intéző helyeken ez nem méltányoltatván a keleti vonal által Erdély 9/10 része kikerültetett, s politikai indokokból egy egész ország életkérdése egyelőre mellőztetett.

Ezen első csatavesztés azonban az ügyet el nem buktathatja, és ha a váradi-kolozsvári vonal több időre elnapoltatott is az aradszebeni által, e kifüztött cél más úton is sikeresen megkísérthető.

A váradi-kolozsvári összeköttetés jöllehet a legrövidebb, és így üzleti tekintetben a legcélszerűbb, nem egyedül közvetítő vonal Erdély és közép Magyarország között; sőt mennyiben mintegy 2 1/2 mérföld területét által az építkezési kiadásokban közép számításban mérföldenként 1/3 rész a kevesebb technikai akadályok mellett meggazdálkodható; továbbá már egy kész, habár tengelyen folytatott kereskedelemnek, mely Brassót Debreczenen át Pesttel köti össze vonal, a debreczeni-kolozsvári némi tekintetben szinte elszáraztatni igényel.

Ezen vonal Debreczénből Vámos-Pécs felé a termékeny Érmelléknek Szathmár- és Közép-Szolnokmegyéket különböző részen, továbbá a Kraszna völgy fensíkjaiban, onnan Zilahváros előtt a vártelki bércz nyak egyszerű átmetszésével Zsibónak húzódik, hol Erdély egyik hadtani kulcsállomásán a Szamos völgyét érinti, és ezt az Almás folyó beszakadásáig (Tihónál) követve, ott áttér az Almás völgybe, innen Topa-Szentkirálynál egyetlen tinnel a Nádas patak völgyére, és ezen Kolozsvárnál a Szamos tére szállván, összes folyamában 25 1/4 posta mérföld hosszú, melyhez a debreczeni-czeglédi távolság adatán, összesen 45 1/4 mérföldet, míg a czegléd-várad 23, a váradi-kolozsvári tervezett 19 3/4, összesen 42 3/4 mérföldet, és így a kettő közötti különbség csak 2 1/2 mérföldet mutat ki.

Tekintve azonban, hogy ezen vonal Vártelkéig 15 1/2 mföld hosszúságban mindenütt rónán és nagyobb áradatoktól ment téren vezet; viaduktok, költségesebb hidak, de különösen nagy nem léteben magas földtöltések nem szükségeltetnek, és azonnal is az Almás és Nádas patakok völgyén semmiben nem veszélyeztető terrainen halad; továbbá, hogy az egész vonalon egyetlen tunell mintegy 300-340 öl hosszú szükséges, a másik vízvezető egy közönséges átmetszéssel meghaladható, egész ellentétben a váradi vonal körülvölgyi építkezéseivel, vagy az aradinak a Maros völgyén az áradások miatt multhatatlan emelkedő magas föltételeivel: az Erdélyi közlekedés legolcsóbban előállítható vonala tetemes előnyökkel kárpótolja azon 2 1/2 mérföld kerülést, és a kisebb befektetési töké tekintetéből olcsóbb forgalmat enged mint bármely másik erdélyi pálya.

*) E cikket mintegy újabb nézetet közreadjuk a nélkül, hogy ez által gyengíteni hinnék azon érveket, melyek a n.-váradi-brassói vonal mellett fölhúzóztak.

Szerk.

Egyéb előnye mellett ezen pályának sem folyóvíz, sem nagyobb szerű köutvonatok nem versenytársai (az aradi vonallal a Maros folyó, és annak völgyén párhuzamoson vonuló nagy közlekedésű államút versenyezendnek) mert míg a dús Érmelléknek Debreczen felé semmi útja, másfelől a Szamos folyó vele nem párhuzamos, de átmetsző haladásával inkább mellékágát képezi, melyen a pálya közvetlen közelében eső zombori és brédi nagy községelepek a Szamos al-vidékén forgalomban jöhetnek.

Nem szándékom e vonal további lényeges és valószínű előnyeit elősorolni (ez csak a részletezett leírással, és számtani fejtegetésekkel egybekötve célszerű) a térképre vetett egy tekintet elég leendő annak támogatására; azon reményben írom ezen soraimat is, hogy azok az illető körökben, hol Erdély czélszerű összeköttetéseinek kieszakadására annyi, habár egyelőre nem jutalmazott fáradság fordított, megvizsgálatlanul nem mellőztetnek, annyi inkább, mert ezen vonalnak a Nádas völgyén kiépítése a tervezett váradi-kolozsvári pálya részbeni létesítése.

— E. —

Kolozsvár, sept. 30.

(D.) A „Victoria” hazai tűzkármentő és hitelintézet a végmegalapítás stadiumában áll.

Tudjuk ugyan azt, hogy a pénzintézetek részvényei kelendők szoktak lenni, mintán a vállalatok azok, hova a tőkepénzt legjobb sikerrel elhelyezhetik; mindamellett megfontolva azt, hogy hazánkban általában a tőke nem annyira hiányzik, s különben is a pénzintézetek természetüknél fogva a közértesek: őszintén bevalljuk, miképp nem reméltük ez intézet keletkezésénél azon gyors sikert, a melyet ez egyesületnek lapunk hírvéltában látható hirdetése eléggé tolmácsol.

E hirdetésny tanúsítja azt, hogy az intézet lételet biztosító egy millió pft alá van írva, s ha meggondoljuk, hogy e siker egy pénzintézet országban, s alig néhány hónap alatt történt, valóban őszinte elismeréssel adózhatunk az intézet elnökeinek s alapító tagjainak.

Még csak a nyár elején fogadást mertünk volna tölben tenni, hogy ez intézet részére a magyar királyság területén két-háromszáz részvénynél többet nem fognak aláírni, s im az egész ezer részvény alig az összeg 1/10 része kivételével a haza kebelében iratott alá, s a vállalat minden javalma a haza kebelében fog szétáradni.

Figyelemmel kísértük az intézet alapító tagjainak mozgalmát, kik közt a nagy birtok, az értelmiség és a kereskedői osztály kitűnő egyének által van képviselve, s valóban csak azon erély és kitartás hozhatta meg ezen gyors sikert, melylyel egyen-egyen az ügy iránt viselkedtek.

Ők összevonták, az intézet megállapítása kérdésében, a gyakorlatiasságot és szakértelmet, s az egyetnek előbb hiányos szabályait, a társas igazgatás és biztos ellenőrködés céljához képest szabályozták s illetőleg újabb szerkeszték.

Ezen szabályok, a melyek már kinyomtatva közkezen forganak, a november 1-én tartandó alakító gyűlés elébe fognak terjesztetni, hol a közgyűlés megvitatása s megállapodása tárgyát képezzék, s az így végképp megállított alapszabályok fognak a Felső-vidék terjesztetni végmegerősítés végett.

Mint hogy a pénzintézetek gyarapodását általában minden kormány pártolni szokta azon elvből, mert az a pénz- és hitelforgalmat élénkíti, s az adóképeséget fokozza: nem lehet kétség abban, hogy négy-öt hét alatt a

agfelsőbb szentesítés ez intézet részére adatik és így valószínűleg a „Victoria”-et működését a jövő év elején meg is kandi.

A mint tudjuk, ez intézet a biztosítás mellett a kikötőüzemeket is céljainál tűzte. Eddig az előbbi részben csak általános eszméket ü fel; a mult szombaton azonban, egy igen fontos indítvány ment át a választmányi ülésben, és ez a nagyobb városokban oly egy sikerrel működő „kész záloghitel” indítvány.

A gazda hirtelen nem tudja illő árban eladni terményét, s pénzölögre van szüksége; leszi azt zálogkép az intézethez, s rövid távra pénzt vesz föl, a műiparos készítenye a vagyonos polgár elűst, arany ék-keresletére stb. vesz kölcsön fel; egyszerű, minden a kinek kész értéke van, s pénzre felszorul, a helyett, hogy uszorások kebe vesse magát, létező értékének záloghitelre pénzt vehet fel az intézet „kész záloghitel”-től.

Terhes és zaklatott pénzügyainak közt inas miért magyarázzuk ez indítvány igen fontos voltát, mindenkit saját tapasztalása léggé megtanított annak méltánylására.

A kész záloghitelzés elve el levén fogadva, a pesti és bécsi hasonló intézetek alapszabályai helyi körülményeinkhez alkalmazva jogok az itt kidolgozandó alapszabályokra adni az irányt, s így egy igen szükséges és jóra való eszme a sikeres gyakorlat biztossá-gára támaszkodva fog hazánkban létesülni a „Victoria” egylettel egyszerre.

Céljaiban egyaránt üdvös hazai intézetnek ily valóban alig várható sikerét látjuk, lehetetlen méltánylással meg nem említenünk azoknak nevét, a kik ez intézet alapítói valának. Elnöke: báró József Lajos; alelnöke: Hincz György; bizottmányi tagok: báró Bornemisza János, gróf Rhédei János, gróf Schweinitz Gyula, báró Szentkereszti Zsigmond, Bogdán István, Biassini Domokos, Folly Mihály, Gál János, Jakab Bogdán, Kremer Ferencz, Merza testvérek, Pataky Sándor, Reschner Dániel, dr. Szombathelyi Gusztáv, Stein János, Uhl W. F. (Pesten.) Megbizott tollvivő Tomka Jenő, s a pénztárt Kiss Mór kezelte az alelnök ellenőrködése mellett. A társulat jogtanácsos Tompa Károly közbe-tiltásban álló országos ügyvéd.

A fennevezett férfiakat illeti tehát egy hazai intézet megállapításának ily kitűnő sikere, s a ki hazánk anyagi helyzetét figyelembe veszi, kénytelen elismerni, hogy itt valódi buzgalom és nem lankadó előre törekvés hozhatta meg azon eredményt, mely az intézetet az alakító közgyűlés stadiumáig volt képes néhány hónap alatt elvezetni.

Válaszul a Kiss testvérekhez.

I.
A környékünk repeztermelő gazdái által sokszor megemlegetett „Kis testvérek”, kolozsvári olajgyárosok megkísértik kiállani a nyilvánosság világát. Felsőözlának e. lap 112-dik számában, egy hasonlólag e lapokban megjelent „Többen” aláírású cikk ellen. Felsőözlások az illetlenség, a veszekedés hangjait leszállt; de bármicsoda erős vagy durva kifejezésekkel sem lehet a ferditést valóvá, az igazatlanságot igazzá, a csavaros eljárást egyenessé tenni. Mi sem félünk a nyilvánosságtól, de nem sok időt vesztegethetünk azokkal szemben, kik nem tudnak nyilatkozataikban az illem határait közt maradni. Az alólírottra vonatkozókat kívánom felderíteni, vizs-szautasítani.

Kiss urak nyilatkozatából az tűnik ki, hogy Sz. M.-nak, azaz Szilvási Miklósnak, ha jól következtetünk a kezdő betűkből, volt ígérvé-

egy köböl repezéért 8 ft 50 kr., de nem fizettek Kiss testvérek többet, csak 7 ftot, mivel a kikötött határnap eltelése után érkezett a repeze. Kivel kötötték ki a határnapot a Kiss testvérek, micsoda határnapról álmol-nak? A tény ez: gazdatisztem Keresztes, midőn a repeze már zsákban volt, elaludja repezemet, előszóval, a hogy sok becsületet alku kötötték, köblét 8 ft 50 kron Kolozsvárra szállítva.

Néhány nap mulva a repezém Kolozsvárt volt, minősége ellen semmi kifogás, nem állították, hogy elkésett; de a Kiss testvérek magok számára könnyebbnek vették csak 7 ftot adni köblért, és mentették magukat: lejjebb szállott a repeze ára.

Ez-e a kereskedői becsület? Ez-e ama bánásmód, melylyel szerencsétlenni továbbra is kecsgetnek a Kiss testvérek?

Tiltakozom az ellen, mintha azzal, mit Kiss urakról felhozok, legkevésbé is akarnám érteni a kereskedői kart; és ne kívánjanak Kiss urak abban, mi egyenesen róluk volt mondva, osztozni egy oly osztálylyal, melynek kétségen kívül minden solid tagja itt és mást éppen úgy visszaütisítja az adott szó megszegését, miként magunk.

Kiss gyárnokok 1861-ki pogácsáért, és valami 1862-ki vetőmagért követelték 59 ftot. Ugyanezekre provisio- és kamatért 14 ft 40 krajczárt. Legkevésbé sem átalják magok is azt bevallani, hogy midőn a repezét állítólag 12 ft 14 krajczáron vették, ők magok azt 16 ft-on adták, és még kamatot és provisiot is követelnek reá. Szép töltik. A dolog azon részéhez akarok inkább figyelni, hogy „tisztá koholmány” lenne, hogy 1200 ft kérésükre tölem kezűkél maradt. Voltak idők, midőn mostohább lehetett a szerencse játéka Kiss urak iránt, mint a legközelebbi években. És jelesen 1859-ben ugy látszott, némi erőlködés-be került a már tölem átvett repeze ára ki-fizetése. A már átvetté mondom, mert én nem Kiss urak soha egy batkát sem előle-geztek. Azon alkalommal Kiss Mór ur lakán levén, személyesen szólított fel arra, hogy ha nincs sürgős szükségem a pénzre, legyenek egy kevés várakozással éppen sok kiadásai levén. Kész voltam azon szívesseggel megtenni, és Kiss ur ezt köszönettel fogadta. Midőn pedig gazda tisztem a fenebb is említett Keresztes, szeptemberben kérte, még mindig nem rendelkeztek, mint látszik, a Kiss urak nagy kincsesel, és ha nem csalódom, még egy na-pig várakoztatták, míg kifizették.

A nyilvánosságtól nincs mit tartanom. Le-gyen ez azonban elég Kiss urak czáfolata nyomatékosságát illusztrálni. Itéljen a rész-rehajlatlan közönség, melyet többé ez ügy-gyel untatni nem szándékom.

Hadrvé, 26. sept. 1864.

Szilvási Miklós.

II.

Azon legfurcsább eset, (mint a kolozsvári olajgyár tulajdonosai nevezik), mely köztem és az irt olajgyár tulajdonosai között történt, s melyet ők a „Kolozsvári Közlöny” 112-dik számában ferditve adtak, következő: Repeze-teremesemre előlegeztem 300 o. é. ftot, az alább közlendő documentum szerint augusztus 1-én az alkat megkötöttük 9 o. é. ftban; mikor a repezét beszállítottam, a gyártulajdonosok nem akarták átvenni az alku szerint, s így kénytelenítettem leszállott áron eladni; repezém szakértők véleménye szerint „prima Waare.”

Ezen sorokból láthatja a tisztelt közönség, hogy az olajgyár tulajdonosai ezen legfurcsább (a mint ők nevezik) esetben, a legráfásabb documentumot, a megkötött alkuról jónak látták el — — — hogy is mondjam csak a közönség iránti tekintetből, nohát ugy mon-dom, „hogy eltagadták”, pedig ezen fordul meg a dolog. Ilyen legráfásabb documentumokat, mint jökedvű emberek fűgélkedtek szépecske számmal kiállítani, s mikor aztán többen a természetközül repezéjüket beszállították, ezen leleményes tréfaságból sok az enyimhez hasonló legfurcsább eset fejlődött ki, a mi a jó mulatságon kívül egy kis Robachat is adott az elmes rendezőknek, s én azt hittem, hogy a „Többen” aláírású cikk szerzői ilyes adatoknak birtokában lesznek. Ennyit kívántam a „K. Közlöny” 112-ik szá-

A mint a „Patrie“-nak Turinből 24-ről írják, 22- s 23-kán a vasuti közlekedés föl volt függesztve, nehogy a genoui s milanoi eszlekvő-párt exaltált tagjai a városba jöbessenek, kik bizonyosan az izgatott csoportjához csatlakoztak volna. 23-kán a ministerium szétosztatása előtt, Peruzzi egy kiáltványt szerkesztett, hogy a közbiztonsági őr-századok szétosztatását jelentse; azonban a nép letépte a kiragasztott első példányokat. A san-mauriziói tábor fölállításá miatt csak csekély számú katonaság volt a városban, s ez az oka, hogy az események oly gyászos jellemet öltöttek; nagyobb számú katonák jelenléte bizonyosan meggátolta volna az összeliűködést. Jelenleg Turinban 18,000 főnyi haderő van; nem csak a san-mauriziói, hanem a sommai táborból is érkeztek oda csapatok. A bizalom már lessankint visszatér, s a boltok újra nyitvák. A Turinban levő követek s senatorok, Pareto marquis elnökölte ülést tartván, a néphez fölhívást intéztek, mely sokat tett a kedélyek csillapítására.

Turinban mult h5 24-kén mintegy husz hulla — nő és gyermek — volt a St. Giovanni-kórházban szemlére kitévő, hogy rokonai megismerhessék. Midőn néhány ember kiáltá: „Látni akarjuk őket“, ez elégséges volt arra, hogy egy ezred kiszegzett szuronyokkal vonuljon a kórház elé. Victor Emanuel királyt, Olaszország e „bálványát“, oly ezimkekkel illeték, melyek éppen semmi rokonságban sincsenek a „bálvány“-nyal. A ministerium elbo-

csatását Turin polgármestere oly hozzátevés-sel jelenté, hogy tehát „ő győzött“, s Turin e tudósítást a győzelmes lázongásról tetszés-sel fogadá. A nemzetőrség igen vigyáza távol tartá magát a csatatéről, nehogy a kiontott vérért a felelősséget magára vonja. A munkásegyletek panaszt akarnak a történt események miatt a parlamentnél emelni. A király 8000 frankot osztott ki a sebesültek közt, s sajnálatát fejezte ki della Rocca hadsegéde által. Menabrianak a közsegítanácsoi hivatalból elbocsátása valósul. A 21-diki ülésben gunynyal fogadták azt az állítást, hogy a főváros áthelyezését nem tűzte Franciaország föltételül ki, hanem csak Pepoli marquis javasolta ezt, s a császár elfogadta, mire ő az ülést boszusággal bocsátotta el.

Németország. Frankfurt, sept. 28. A „Botschafter“-nek írják: Niel tábornagy, a híres francia mérnök, ez évben hosszason vizsgálta a Rajna balpartját; Kölnben és Mainzban ráismertek. Niel tábornagy az, a ki 1856- és 57-ben Lombardiát utazta be, a vízvezetések tanulmányozására. Eugenia császárnét Schwalbachba nem Tascher de la Pagerie, hanem egy rendkívüli udvarmester Jurien tengernagy kísérte, ugyanaz, a ki 1858-ban velencei fürdőket használt. Azok után, a mik 1859-ben történtek, e körülmények nem éppen jelentéktelen politikai időjelek.

A „Post.-Ztg.“-nak egy bécsi távirata sze-

rint a határ-kijelölési bizottmány javaslatait a 3 hatalmasság hadügy-ministeriumai helybenhagyták, s a dán meghatamazottak a pénteken kitűzött értekezleti ülésre javaslatokat tartanak készen, a hercegségek pénzbeli követelésére vonatkozólag.

A berlini „Publicist“ jelenti, hogy most rögtön nagy buzgalommal kezdenek Alsben eroditmenyek létesítéséhez. Alig lehet róla kétség, hogy az eroditmenyek létesítésének Alsben csupán arra kell szolgálnia, hogy a dánokat a béke-mű siettetésére ösztönözze; továbbá, hogy a porosz hadállás készen legyen, ha az ellenségeskedések újra kitörnének. Más jelentést hihetőleg nem lehet tulajdonítani az említett ténynek.

Dánia. Kopenhága, sept. 29. „Berling“-féle lap hivatalosan jelenti Dagmar hercegnőnek Miklós orosz trónörökös herceggel végbe ment mtkaságát. A királyi család minden jelen volt tagjai siettek Bernstorff várba a fiatal pár üdvözlésére.

Flensburgból jelentik, hogy a szövetséges csapatok folyvást nyomulnak előre. Hir szerint azonban csak a városokat szállják meg.

Ujabb. Bécs, sept. 30. Grammont herceg az egyezményt tegnap nem közölte; a közlés hihetőleg egészen el fog maradni. Külön követ nem jön Bécsbe A mai értekezleti ülés a dán területi kérdést teljesen elintézte.

— Páris, sept. 30. Mindinkább terjed az

a nézet, hogy a pápa elveti az egyezményt, a mi főleg pénzügyi körökben nyugtalanítólag hat. Sártiges jelentést tett Drouyn de Lhuysnek egy második beszélgetésről, a mit 24-én folytatott a pápával; az egy óránál tovább tartott, s igen kelendő eredményre vezetett. A pápa megígérte, hogy a francia papságnak nyugott s békülékeny magatartást ajánland. A „Mém. dipl.“ szerint a pápa Sártiges-ah beszélgetésében elismerte, hogy a sept. 15-ki egyezmény a helyzetnek tetemes javulását képezi.

— Turin, sept. 30. A hivatalos lap közli az új miniszteri névsort: Lamarmora elnök és külügyi, valamint tengerészeti miniszter, Lanza bel-, Jacini közmunka-, Pettiti hadügyi-, Sella pénz-, Natoli oktatásiügyi miniszter. Az új ministerium kiáltványt bocsátott ki, melyben ez áll: A ministerium elfogadja az egyezményt és a főváros áttételét. Javaslato fog eziránt a kamrák elé terjeszteni, középutat fog javasolni, Turin veszteségének könnyítésére, a nélkül, hogy az egyezmény által Róma kitérésére szabott határidőtől eltérés történék.

Bécsibörze October 3-kán: Nemzeti kölcsön 78.90. 5% Metalliques 70.5. Bank-részevény 774.—. Hitel-részevény 182.70. Váltó Londonra 116.10. Ezüst 115.75. Arany 5.51 1/2. 1860-diki Állam kölcsön 91.15.

October 1-jén: Urbéri kárpótlási kötvény Magyarországi 75.80. Erdélyi 72.25.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

HIVATALOS.

(255)

(1—3)

Sz. 831. 1864.

Hirdetmény tengeri szállításra.

A Nagybányai kincstári bányakerületi munkások számára szükségelt 16,580 mérő tö-kelletes száraz tavalyi tengeri — melyből

6750	—	—	bécsi mérő Nagybányára
4550	—	—	Kapnikbányára
1710	—	—	Oláhlaposra
2060	—	—	Sztrimbulyba
1510	—	—	Oláhlaposbányára

részletenként leend szállítandó, f. év October 21-én a Nagybányai kincstári gazdasági hivatal irodájában lepecsételt írásbeli ajánlatok után ársökkenést fog tartatni.

Vállalkozni kívánók lepecsételt ajánlataikat f. év October hó 21-diki déli 12 óráig a Nagybányai kincstári gazdasági hivatal irodájában adják be, későbbi ajánlatok semmi ürügy alatt el nem fogadtatván.

A szállítási feltételek Nagybányán, ugy Sztrimbulyban és Kapnikbányán az illető gazdasági irodákban akár mely órában megtekinthetők.

Kelt Nagybányán, September 30-án, 1864.

Kincstári gazdasági hivatal által.

NEM HIVATALOS.

(258)

(1—2)

Figyelmeztetésül Optikus ROSCOWITZ és FIA

számos megkeresések következtében Kolozsvárt tartózkodási idejét
october 8-dik napjáig bezárólag
meghosszabbította.

(256)

(1—3)

Kiadó vendéglő.

Kolozsvárt belső közép utca végén „ANGOLLÓHOZ“ czimzett, Sárga-fogadó f. évi October 24-től kezdve több évekre bérebe kiadó.

A fogadó épülete 15 szobát, 2 konyhát, pinczéket és istállókat foglal magában.

A kiadás feltételei iránt értekezhetni belső-közép utca 459 sz. a. tulajdonos özv. Schilling Jánosnénál.

(251)

2—2

Meghívás.

Miután alóírt társulat részvény-aláírása, a részvények tökéletes eladása által, végképpen be lön zárva, felhívtnak minden t. részvényesek, a magas korlátoknál rendelete értelmében, s a részvény aláírási feltételek 8-ik, s az alapszabály-terv 112-ik §§-ei szerint, f. é. november 1-ső napjára Kolozsvárra, középutczai 457 szám alatti hivatali helyiségünkbe, a társulat megalakítása végett, akár személyesen, akár felhatalmazott által, közgyűlésre megjelenni.

Megjegyeztetik, hogy a meg nem jelenők, a hozandó határozatok iránt beleegyezésüket jelentik ki.

Kolozsvár, september 28-án 1864.

A „Victoria“ biztosító társulat alapító bizottmánya.

(253)

(2—3)

Árverezési hirdetmény.

A szén- és monostor utca között Kolozsvárt 192 szám alatt fekvő, 42 lakrészekből álló, tágas udvarral és kerttel ellátott ugynevezett Wesselenyi-ház a jövő November 3-kán d. é. 9 órakor magánál a nevezett háznál tartandó nyilvános árverezés útján a többet ígérőnek örökön el fog adatni. Ezen árverezésről a venni szándékozók oly megjegyzéssel értesíttetnek, hogy a kiküldési összeg 18,000 o. é. írtban állított meg, és hogy az árverezési feltételek a Kolozsvár városi törvényszéknél, és bányász tiszt Páka János urnál, a b. király utczában 407 szám alatt is megtekinthetők.

(254)

(2—3)

Bérlet-hirdetmény.

Báró Radák Istvánné ő nagyságának M.-Szengyelbe, Maros-Ludastól egy óra járásnyira, levő birtoka az 1865 ik év Szentgyörgy napján kezdve hat évre haszonbérbe kiadandó. A birtok áll több mint 37 hold jó lakó és gazdasági épületekkel ellátott belsőből, 11 hold jó miv alatt levő szőlőből és 1275 hold tagosított birtokból. Értekezhetni Nagyeneden Zeyk Károlylyal, vagy Kolozsvárt ügyvéd Pataky Józseffel.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

(257)

Haszonbéri hirdetés.

(1—3)

A kolozsvári Convictus és Seminarium szántó-földjei és szénafüldyei f. october 10-kén d. é. 10 órakor, a Tanács-háznál, nyilvános árverésen, darabonként hat esztendőre haszonbérbe kiadtnak. Mi is ezennel közhírre tétetik a gondnokság által.

(250)

Haszonbérbe adandó jószágok.

(3—3)

Ifj. gróf Haller György urnak M.-Vásárhely közelében a Maros bal-partján fekvő Vidrátszegi rész — és ugyan ott a jobb parton fekvő M.-Sz.-Margitai egész birtoka a jövő 1865-ki Sz.-György naptól kezdve együtt, vagy külön haszonbérbe kiadó. Bővebb felvilágosítást ad, és szerződik h. ügyvéd Szántó Gergely ur M.-Vásárhelyt.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön, Vokál Jánosnál Nagyeneden, Sindel Károlynál Brassóban

kapható:

Az erdélyi muzeumegylet évkönyvei

III-dik kötetének I-ső füzeté, 16 tábla könyomatu rajzzal.

Ára 2 frt 50 kr.

IZIDORA DALAIBÓL.

A kolozsvári jótékony nő-egylet javára. Ára 60 kr.
Diszkiadás 1 frt 60 kr.

A Kosztolányi hölgyek.

Történeti regény, két kötetben. Irta P. Szathmáry Károly.

Ára 2 forint o. ért.

Róma és a római birodalom történetei.

Lamé Fleury után magyarítá Szabó György, tanár. Két rész két kötetben 2 frt.

A Társadalom alapelvei.

Irta Zádori János. Ára 2 frt.

Az osztrák birodalom államtan kézikönyve.

Különös tekintettel a magyar korona országaira. A legújabb statisztikai adatokkal. Főtanodák használatára röviden összeszedte

Reisenhoffer Rudolf, cs. k. postaigazgatósági-fogalmazó.

Ára 1 frt oszt. ért.

Történelmi gyönyörök.

Gyűjté s betűrendes sorba raká Kiss Mihály, unitárius esperes és árkosi pap.

Ára kemény kötésben 1 frt 60 kr.

Erdély a rómaiak alatt.

Kútfők nyomán írta Wass József, kegyes szerzetbeli áldor, gymnasiumi tanár, s a magyar tudományos akademia levelező tagja. Az Erdélyi Muzeum-Egylet által a Haynald-díjjal jutalmazott pályamunka. Erdély térképével.

Ára 1 frt 50 kr. osztr. értékben.

Rendszabályok, törvények és utasítások

az erdélyi ev. ref. fő- és középtanodák számára. Toldalekul az 1861-diki Szervezeti javaslatához. Ára 30 kr. o. é.

Kelet tündérvilága

vagy

Szaif Züliázán szultán.

Aráb rege. Aly bey után fordította Orbán Balázs. Két rész egy kötetben kötve 2 frt. Diszkiadás, 4 könyomatu képpel, 3 frt.

„Elorzott végrendeletek“

Regény. Irta L. BODOR LASZLÓ. Ára 1 frt 20 kr. oszt. ért.

Elv és előitélet.

Regény a magyar társadalomból. Irta Halmágyi Sándor. Ára 1 frt 80 kr.